

The King of Complexity: Exploring King David

2 David's Idealism vs. the Real World

A. Trusting the *Urim v'Tumim*: David vs. Amalek

א וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן, וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, עֲלֵה ; וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכָה אֵעֲלֶה , וַיֹּאמֶר חֶבְרֹנָה.	1 And it came to pass after this, that David inquired of the LORD, saying: 'Shall I go up into any of the cities of Judah?' And the LORD said unto him: 'Go up.' And David said: 'Whither shall I go up?' And He said: 'Unto Hebron.'
ב וַיַּעַל שָׁם דָּוִד, וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו--אֲחִינוֹעַם, הַיְזְרְעֵלִית, וְאַבִּיגַיִל, אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי.	2 So David went up thither, and his two wives also, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife of Nabal the Carmelite.
ג וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-עִמּוֹ הֵעֲלָה דָוִד, אִישׁ וּבֵיתוֹ; וַיֵּשְׁבוּ, בְּעָרֵי חֶבְרֹן.	3 And his men that were with him did David bring up, every man with his household; and they dwelt in the cities of Hebron.
ד וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה, וַיִּמְשְׁחוּ-שָׁם אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-בֵּית יְהוּדָה; וַיַּגִּדוּ לְדָוִד, לֵאמֹר, אַנְשֵׁי יַבֶּשֶׁת גִּלְעָד, אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת-שָׂאִיל. {ס}	4 And the men of Judah came, and they there anointed David king over the house of Judah. And they told David, saying: 'The men of Jabesh-gilead were they that buried Saul.' {S}

1. Malbim

אחר שספר עד הנה כי דוד לא החזיק מלכות בחזקה כעבד מורד באדוניו לא בתחלתו כי נמשח על פי נביא, ולא בחיי שאול שהיה נכנע לפניו כעבד נאמן, ולא ברדפו אותו כי נפל אויבו שני פעמים בידו ולא שלח ידו במשיח ה', ולא גם אחרי מותו כי הרג את המבשר מיתתו וספד גם קונן עליו, יספר כי גם עתה לא היה בדעתו לשוב ולבקש עטרה, וחשב אולי יגיע המלכות לבן שאול, ואולי לא הגיע עדיין הזמן שימלוד, ואז הלא יהיה בסכנה בשוכו לארץ, ולא עשה דבר עד נמלך באלהים, ושאל אם ישוב ולא יזוה מקום ישוב, ולא סמך על עצתו ושכלו, כי זה היה מעלת דוד נגד שאול, שהשליך על ה' יהבו.

2. Shoftim 20:18-25

18 And the children of Israel arose, and went up to Beth-el, and asked counsel of God; and they said: 'Who shall go up for us first to battle against the children of Benjamin?' And the LORD said: 'Judah first.'

19 And the children of Israel rose up in the morning, and encamped against Gibeah.

20 And the men of Israel went out to battle against Benjamin; and the men of Israel set the battle in array against them at Gibeah.

- כא** וַיֵּצְאוּ בְנֵי-בְנֵימִן, מִן-הַגִּבְעָה; וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיַדְאֵל בְּיוֹם הַהוּא, שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ--אֶרְצָה. **21** And the children of Benjamin came forth out of Gibeah, and destroyed down to the ground of the Israelites on that day twenty and two thousand men.
- כב** וַיְתַחֲזֶק הָעָם, אִישׁ יִשְׂרָאֵל; וַיִּסְפוּ, לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה, בְּמִקּוֹם, אֲשֶׁר-עָרְכוּ שָׁם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן. **22** And the people, the men of Israel, encouraged themselves, and set the battle again in array in the place where they set themselves in array the first day.
- כג** וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְכוּ לִפְנֵי-יְהוָה עַד-הָעֶרֶב, וַיִּשְׁאָלוּ בִיהוָה לֵאמֹר, הַאֲוִסִּיף לְגִשָׁת לְמַלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימִן אַחִי; וַיֹּאמֶר יְהוָה, גְּלוּ אֵלָיו. {פ} **23** And the children of Israel went up and wept before the LORD until even; and they asked of the LORD, saying: 'Shall I again draw nigh to battle against the children of Benjamin my brother?' And the LORD said: 'Go up against him.' {P}
- כד** וַיִּקְרְבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן, בְּיוֹם הַשֵּׁנִי. **24** And the children of Israel came near against the children of Benjamin the second day.
- כה** וַיֵּצֵא בְנֵימִן לְקִרְיַת גִּבְעָה, בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיַדְאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ, אֶרְצָה: כָּל-אֵלֶּה שָׁלְפֵי חֶרֶב. **25** And Benjamin went forth against them out of Gibeah the second day, and destroyed down to the ground of the children of Israel again eighteen thousand men; all these drew the sword.

3. Shmuel Aleph 22

- ד** וַיִּבְרֹךְ, אֶת-פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב; וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ, כָּל-יְמֵי הַיּוֹת-דָּוִד בְּמִצְוֹדָה. {ס} **4** And he brought them before the king of Moab; and they dwelt with him all the while that David was in the stronghold. {S}
- ה** וַיֹּאמֶר גַּד הַנְּבִיא אֶל-דָּוִד, לֹא תֵשֵׁב בְּמִצְוֹדָה--לֵךְ וּבֵאתָ-לָךְ, אֶרֶץ יְהוּדָה; וַיֵּלֶךְ דָּוִד, וַיָּבֵא יַעַר חֶרֶת. {ס} **5** And the prophet Gad said unto David: 'Abide not in the stronghold; depart, and get thee into the land of Judah.' Then David departed, and came into the forest of Hereth. {S}
- ו** וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל--כִּי נֹדַע דָּוִד, וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ; וַשְּׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת-הָאֶשֶׁל בְּרָמָה, וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ, וְכָל-עַבְדָּיו, נֹצְבִים עָלָיו. **6** And Saul heard that David was discovered, and the men that were with him; now Saul was sitting in Gibeah, under the tamarisk-tree in Ramah, with his spear in his hand, and all his servants were standing about him.

4. Shmuel Aleph 23

- א** וַיַּגִּדוּ לְדָוִד, לֵאמֹר: הִנֵּה פְּלִשְׁתִּים נֹלְחָמִים בְּקַעֲיֵלָה, וְהֵמָּה שֹׁטִים אֶת-הַגִּרְנוֹת. **1** And they told David, saying: 'Behold, the Philistines are fighting against Keilah, and they rob the threshing-floors.'
- ב** וַיִּשְׁאַל דָּוִד בִּיהוָה, לֵאמֹר, הֲאֵלֶּךְ וְהַכִּיתִי, בְּפְלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה; {ס} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד, לֵךְ וְהַכִּיתָ בְּפְלִשְׁתִּים, וְהוֹשַׁעְתָּ, אֶת-קַעֲיֵלָה. **2** Therefore David inquired of the LORD, saying: 'Shall I go and smite these Philistines?' {S} And the LORD said unto David: 'Go, and smite the Philistines, and save Keilah.'
- ג** וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד, אֵלָיו, הִנֵּה אַנְחֲנוּ פֹה בִּיהוּדָה, יְרָאִים; וְאֵף כִּי-גִלְדָּה קַעֲיֵלָה, אֶל-מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים. {ס} **3** And David's men said unto him: 'Behold, we are afraid here in Judah; how much more then if we go to Keilah against the armies of the Philistines?' {S}
- ד** וַיִּוְסֹף עוֹד דָּוִד לְשְׂאוּל בִּיהוָה, וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה; וַיֹּאמֶר, קוּם רֵד קַעֲיֵלָה--כִּי-אֲנִי נֹתֵן אֶת-פְּלִשְׁתִּים, בְּיָדְךָ. **4** Then David inquired of the LORD yet again. And the LORD answered him and said: 'Arise, go down to Keilah; for I will deliver the Philistines into thy hand.'

- ה** וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֶנְשָׁיו קַעֲיִלָה וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים, וַיְנַהֵג אֶת-מִקְנֵיהֶם, וַיַּדְּבֵהֶם, מִכָּה גְדוֹלָה; וַיִּשַׁע דָּוִד, אֶת יִשְׁבִּי קַעֲיִלָה. {S}
- ו** וַיְהִי, בְּבֹרַח אֲבִיָּתָר בֶּן-אֲחִימֵלֵךְ אֶל-דָּוִד--קַעֲיִלָה; אֶפֹּד, יָרַד בְּיָדוֹ.
- ז** וַיִּגַּד לְשָׁאוּל, כִּי-בָא דָּוִד קַעֲיִלָה; וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, נִכְר אֶתֹּו אֱלֹהִים בְּיָדִי--כִּי נִסְגַּר לְבוֹא, בְּעִיר דָּלְתַיִם וּבָרִיחַ.
- ח** וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת-כָּל-הָעָם, לְמַלְחָמָה, לָרֶדֶת קַעֲיִלָה, לְצוֹר אֶל-דָּוִד וְאֶל-אֶנְשָׁיו.
- ט** וַיַּדַּע דָּוִד--כִּי עָלָיו, שָׁאוּל מִחֲרִישׁ הָרָעָה; וַיֹּאמֶר אֶל-אֲבִיָּתָר הַכֹּהֵן, הַגִּישָׁה הָאֶפֹּד. {S}
- י** וַיֹּאמֶר, דָּוִד, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁמַע שְׁמַע עֲבָדְךָ כִּי-מִבְּקִשׁ שָׁאוּל לְבוֹא אֶל-קַעֲיִלָה--לְשַׁחַת לְעִיר, בְּעִבּוּרִי.
- יא** הֲיִסְגְּרֵנִי בְעַלֵּי קַעֲיִלָה בְּיָדוֹ הַיָּרֵד שָׁאוּל, כַּאֲשֶׁר שְׁמַע עֲבָדְךָ--יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הֲגֵד-נָא לְעַבְדְּךָ; {S} וַיֹּאמֶר יְהוָה, יָרַד. {S}
- יב** וַיֹּאמֶר דָּוִד--הֲיִסְגְּרוּ בְעַלֵּי קַעֲיִלָה אֶתִּי וְאֶת-אֶנְשָׁי, בְּיַד-שָׁאוּל; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יִסְגְּרוּ. {S}
- יג** וַיִּקָּם דָּוִד וְאֶנְשָׁיו כֶּשֶׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ, וַיִּצְאוּ מִקַּעֲיִלָה, וַיִּתְּחַלְּכוּ, בְּאֲשֶׁר יִתְּחַלְּכוּ; וַיִּלְשָׁאוּל הֲגֵד, כִּי-נִמְלַט דָּוִד מִקַּעֲיִלָה, וַיִּחַדַּל, לָצֵאת.
- יד** וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּמַדְבָּר בְּמִצְדוֹת, וַיֵּשֶׁב בְּהָר בְּמַדְבַּר-זִיפ; וַיִּבְקֹשׁוּהוּ שָׁאוּל כָּל-הַיָּמִים, וְלֹא-נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ.
- טו** וַיִּרְא דָּוִד, כִּי-יֵצֵא שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשׁוֹ; וַדָּוִד בְּמַדְבַּר-זִיפ, בַּחֲרָשָׁה. {S}
- טז** וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל, וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּוִד חֲרָשָׁה; וַיַּחֲזֶק אֶת-יָדוֹ, בְּאֱלֹהִים.
- יז** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא, כִּי לֹא תִמְצָאָךְ יַד שָׁאוּל אֲבִי, וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, וְאַנְכִי אֶהְיֶה-לְךָ לְמִשְׁנָה; וְגַם-שָׁאוּל אֲבִי, יָדַע כֵּן.
- יח** וַיַּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית, לִפְנֵי יְהוָה; וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה, וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ. {S}
- 5** And David and his men went to Keilah, and fought with the Philistines, and brought away their cattle, and slew them with a great slaughter. So David saved the inhabitants of Keilah. {S}
- 6** And it came to pass, when Abiathar the son of Ahimelech fled to David to Keilah, that he came down with an ephod in his hand.
- 7** And it was told Saul that David was come to Keilah. And Saul said: 'God hath delivered him into my hand; for he is shut in, by entering into a town that hath gates and bars.'
- 8** And Saul summoned all the people to war, to go down to Keilah, to besiege David and his men.
- 9** And David knew that Saul devised mischief against him; and he said to Abiathar the priest: 'Bring hither the ephod.' {S}
- 10** Then said David: 'O LORD, the God of Israel, Thy servant hath surely heard that Saul seeketh to come to Keilah, to destroy the city for my sake.
- 11** Will the men of Keilah deliver me up into his hand? will Saul come down, as Thy servant hath heard?' O LORD, the God of Israel, I beseech Thee, tell Thy servant.' {S} And the LORD said: 'He will come down.' {S}
- 12** Then said David: 'Will the men of Keilah deliver up me and my men into the hand of Saul?' And the LORD said: 'They will deliver thee up.' {S}
- 13** Then David and his men, who were about six hundred, arose and departed out of Keilah, and went whithersoever they could go. And it was told Saul that David was escaped from Keilah; and he forbore to go forth.
- 14** And David abode in the wilderness in the strongholds, and remained in the hill-country in the wilderness of Ziph. And Saul sought him every day, but God delivered him not into his hand.
- 15** And David saw that Saul was come out to seek his life; and David was in the wilderness of Ziph in the wood. {S}
- 16** And Jonathan Saul's son arose, and went to David into the wood, and strengthened his hand in God.
- 17** And he said unto him: 'Fear not; for the hand of Saul my father shall not find thee; and thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee; and that also Saul my father knoweth.'
- 18** And they two made a covenant before the LORD; and David abode in the wood, and Jonathan went to his house. {S}

5. Shmuel Aleph 30

- ו** וַתִּצָר לְדָוִד מְאֹד, כִּי-אָמְרוּ הָעָם לְסַקְלוֹ--כִּי-מָרָה נַפְשׁ כָּל-הָעָם, אִישׁ עַל-בָּנוּ וְעַל-בָּנוֹתָיו; וַיִּתְחַזַּק דָּוִד, בַּיהוָה אֱלֹהָיו. {ס}
- 6** And David was greatly distressed; for the people spoke of stoning him, because the soul of all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters; but David strengthened himself in the LORD his God. {S}
- ז** וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-אַבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן-אַחִימֶלֶךְ, הַגִּישָׁה-נָא לִי, הָאֶפֹּד; וַיָּגֵשׁ אַבְיָתָר אֶת-הָאֶפֹּד, אֶל-דָּוִד.
- 7** And David said to Abiathar the priest, the son of Ahimelech: 'I pray thee, bring me hither the ephod.' And Abiathar brought thither the ephod to David.
- ח** וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר, אֶרְדֹּף אַחֲרַי הַגְּדוּד-הַזֶּה הַאֲשֶׁנָּנוּ; וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף, כִּי-הִשָּׁג תִּשָּׁג וְהִצַּל תִּצָּל.
- 8** And David inquired of the LORD, saying: 'Shall I pursue after this troop? shall I overtake them?' And He answered him: 'Pursue; for thou shalt surely overtake them, and shalt without fail recover all.'
- יז** וַיִּכֶם דָּוִד מִהַנֶּשֶׁף וְעַד-הָעֶרֶב, לְמַחֲרָתָם; וְלֹא-נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ, כִּי אִם-אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ-נָעַר אֲשֶׁר-רָכְבוּ עַל-הַגְּמָלִים וַיָּנָסוּ.
- 17** And David smote them from the twilight even unto the evening of the next day; and there escaped not a man of them, save four hundred young men, who rode upon camels and fled.
- יח** וַיִּצַּל דָּוִד, אֶת כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ עִמָּלְק; וְאֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו, הִצִּיל דָּוִד.
- 18** And David recovered all that the Amalekites had taken; and David rescued his two wives.
- יט** וְלֹא נִעְדַר-לָהֶם מִן-הַקְטָן וְעַד-הַגָּדוֹל וְעַד-בָּנִים וּבָנוֹת, וּמִשְׁלָל, וְעַד כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ, לָהֶם: הַכֹּל, הֵשִׁיב דָּוִד.
- 19** And there was nothing lacking to them, neither small nor great, neither sons nor daughters, neither spoil, nor any thing that they had taken to them; David brought back all.

6. Shmuel Bet 1

- א** וַיְהִי, אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל, וְדָוִד שָׁב, מִהַכּוֹת אֶת-הָעִמְלֹק; וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג, יָמִים שְׁנַיִם.
- 1** And it came to pass after the death of Saul, when David was returned from the slaughter of the Amalekites, and David had abode two days in Ziklag;
- ב** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַהֲגַה אִישׁ בָּא מִן-הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל, וּבְגָדָיו קָרְעִים, וְאֶדְמָה עַל-רֹאשׁוֹ; וַיְהִי בָבֹאוֹ אֶל-דָּוִד, וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה.
- 2** it came even to pass on the third day, that, behold, a man came out of the camp from Saul with his clothes rent, and earth upon his head; and so it was, when he came to David, that he fell to the earth, and prostrated himself.
- ג** וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד, אֵי מָזָה תָּבוֹא; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי.
- 3** And David said unto him: 'From whence comest thou?' And he said unto him: 'Out of the camp of Israel am I escaped.'
- ד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מָה-הָיָה הַדָּבָר, הַגִּיד-נָא לִי; וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר-נָס הָעָם מִן-הַמַּלְחָמָה, וְגַם-הָרַבָּה נָפַל מִן-הָעָם וַיָּמָתוּ, וְגַם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ, מָתוּ.
- 4** And David said unto him: 'How went the matter? I pray thee, tell me.' And he answered: 'The people are fled from the battle, and many of the people also are fallen and dead; and Saul and Jonathan his son are dead also.'
- ה** וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הַנָּעַר הַמְּגִיד לוֹ: אֵיךְ יָדַעְתָּ, כִּי-מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ.
- 5** And David said unto the young man that told him: 'How knowest thou that Saul and Jonathan his son are dead?'

- ו ויאמר הנער המגיד לו, נקרא נקריתי ; בהר הגלבוע, והנה שאול, נשען על-חניתו ; והנה הרכב ובעלי הפרשים, הדבקהו.
- ז ויפן אחריו, ויראני ; ויקרא אלי, ויאמר הנני.
- ח ויאמר לי, מי-אתה ; ויאמר (ואמר) אליו, עמלקי אנכי.
- ט ויאמר אלי, עמד-נא עלי ומתתני--כי אחזני, השבץ : כי-כל-עוד נפשי, בי.
- י ונאעמד עליו, ונאמתתהו--כי ידעתי, כי לא יהיה אחרי נפלו ; ונאקח הנזר אשר על-ראשו, ונאצעדה אשר על-זרעו, ונאביאם אל-אדני, הנה.
- יא ויחזק דוד בבגדו, ויקרעם ; וגם כל-האנשים, אשר אתו.
- יב ויספדו, ויבכו, ויצמו, עד-הערב : על-שואל ועל-יהונתן בנו, ועל-עם יהוה ועל-בית ישראל--כי נפלו, בחרב. {פ}
- יג ויאמר דוד, אל-הנער המגיד לו, אי מזה, אתה ; ויאמר, בן-איש גר עמלקי אנכי.
- יד ויאמר אליו, דוד : איך, לא גראת, לשלח ידך, לשחת את-משיח יהוה.
- טו ויקרא דוד, לאחד מהנערים, ויאמר, גש פגע-בו ; ויכהו, וימת.
- טז ויאמר אליו דוד, דמיד (דמדך) על-ראשך : כי פיד, ענה בך לאמר, אנכי מתתי, את-משיח יהוה. {פ}

7. Devarim 25:17-19

- יז זכור, את אשר-עשה לך עמלק, בדרך, בצאתכם ממצרים.
- יח אשר קרף בדרך, ויזנב בך כל-הנחשלים אחריך--ואתה, עיף ויגע ; ולא ירא, אלהים.
- יט והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל-איביך מסביב, בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן לך נחלה לרשתה--תמחה את-זכר עמלק, מתחת השמים ; לא, תשכח. {פ}
- 17 Remember what Amalek did unto thee by the way as ye came forth out of Egypt;
- 18 how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary; and he feared not God.
- 19 Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget. {P}

אשר קרד בדרך – לשון מקרה.

B. David's Dream of Unity...

<p>ה וישלח דוד מלאכים, אל-אנשי גביש גלעד; ויאמר אליהם, ברכים אתם ליהוה, אשר עשיתם החסד הזה עם-אדניכם עם-שאול, ותקברו אתו.</p>	<p>5 And David sent messengers unto the men of Jabesh-gilead, and said unto them: 'Blessed be ye of the LORD, that ye have shown this kindness unto your lord, even unto Saul, and have buried him.</p>
<p>ו ועתה, ועש-יהוה עמכם חסד ואמת; וגם אנכי, אעשה אתכם הטובה הזאת, אשר עשיתם, הדבר הזה.</p>	<p>6 And now the LORD show kindness and truth unto you; and I also will requite you this kindness, because ye have done this thing.</p>
<p>ז ועתה תחזקנה ידיכם, והיו לבני-חיל--כי-מת, אדניכם שאול; וגם-אתי, משחו בית-יהודה למלך--עליהם. {פ}</p>	<p>7 Now therefore let your hands be strong, and be ye valiant; for Saul your lord is dead, and also the house of Judah have anointed me king over them.' {P}</p>

8. Shmuel Aleph 23:19-22

<p>יט ויעלו זפים אל-שאול, הגבעתה לאמר: הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות, בחרשה--בגבעת החכילה, אשר מימין הישימון.</p>	<p>19 Then came up the Ziphites to Saul to Gibeah, saying: 'Doth not David hide himself with us in the strongholds in the wood, in the hill of Hachilah, which is on the south of Jeshimon?</p>
<p>כ ועתה לך-אות נפשך המלך, לרדת--רד; ולנו הסגירו, ביד המלך.</p>	<p>20 Now therefore, O king, come down, according to all the desire of thy soul to come down; and our part shall be to deliver him up into the king's hand.'</p>
<p>כא ויאמר שאול, ברוכים אתם ליהוה: כי חמלתם, עלי.</p>	<p>21 And Saul said: 'Blessed be ye of the LORD; for ye have had compassion on me.</p>
<p>כב לכו-נא הכינו עוד, ודעו וראו את-מקומו אשר תהיה רגלו--מי ראהו, שם: כי אמר אלי, ערום יערם הוא.</p>	<p>22 Go, I pray you, make yet more sure, and know and see his place where his haunt is, and who hath seen him there; for it is told me that he dealeth very subtly.</p>

9. Abarbanel

ואחרי הברכה הזאת צום ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם, ר"ל אל תעשו כשאר בני ישראל שעזבו הערים אחרי מות שאול בחולשתם, אבל אתם תחזקנה ידיכם ותהיו לבני חיל עם היות שמת שאול אדוניכם, וזה בשתלחמו עם אויבי השם כראוי לבני חיל. ואמרו וגם אותי משחו בני יהודה, ר"ל אתם תחזקנה ידיכם גם עתה שמת המלך שאול, כ"ש שכבר הקימו אותי בני יהודה למלך ואני אהיה לכם מעיר לעזור להחזיק בידכם כאשר יבא העת, ומלבד שהחזיק ידיהם בזה הנה הודיעם המלכתו כדי שיהיו אחרייו:

C. ...Is Dashed By Avner

<p>ח ואבנר בן-נר, שר-צבא אשר לשאול--לקח, את-איש בשת בן-שאול, ויעברהו, מחנים.</p>	<p>8 Now Abner the son of Ner, captain of Saul's host, had taken Ish-bosheth the son of Saul, and brought him over to Mahanaim;</p>
<p>ט וימלכהו, אל-הגלעד, ואל-האשורי, ואל-יזרעאל; ועל-אפרים, ועל-בנימין, ועל-ישראל, כלה. {פ}</p>	<p>9 and he made him king over Gilead, and over the Ashurites, and over Jezreel, and over Ephraim, and over Benjamin, and over all Israel. {P}</p>

י בן-ארבעים שנה איש-בִּשֶׁת בן-שָׁאוּל, 10 Ish-bosheth Saul's son was forty years old when he began to reign over Israel, and he reigned two years. But the house of Judah followed David.

יא וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים, אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל-בֵּית יְהוּדָה--שִׁבְעַת שָׁנִים, וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים. {ס} 11 And the time that David was king in Hebron over the house of Judah was seven years and six months. {S}

10. Metzudat David

(ט) ועל ישראל בלה – רצה לומר: בתחילה המליכו על אלו המקומות שזכר אחת לאחת, עד שבאחרונה המליכו על כל ישראל, זולת יהודה.

(י) על ישראל – רצה לומר: על כל ישראל, ומלך על כולם שתי שנים, וחמשת השנים וששת החדשים הקודמים, לא מלך עדיין על כל ישראל כי אם על המקומות שזכר למעלה, ועוד אחת לאחת על מה מהמקומות, וכל ימי משך מלכותו היה כחשבון שמלך דוד בחברון.

11. Bereshit 32:3

ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים 3 And Jacob said when he saw them: 'This is God's camp.' And he called the name of that place Mahanaim. {P}

12. Divrei HaYamim Aleph 8:33-34

33 **לג** וַיֵּרָא הַיְלִיד אֶת-קִישׁ, וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת-שָׁאוּל; וְשָׁאוּל, הוֹלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מַלְכִישׁוּעַ, וְאֶת-אַבְנָדָב, וְאֶת-אֶשְׁבָּעַל. **33** And Ner begot Kish; and Kish begot Saul; and Saul begot Jonathan, and Malchi-shua, and Abinadab, and Eshbaal.

34 **לד** וַיְבֹרַךְ-יְהוֹנָתָן, מְרִיב בָּעַל; וּמְרִיב בָּעַל, הוֹלִיד אֶת-מִיכָה. **34** And the son of Jonathan was Merib-baal; and Merib-baal begot Micah.

13. Shmuel Bet 11:21

21 **כא** מִי-הִכָּה אֶת-אַבִּימֶלֶךְ בֶּן-יִרְבֵּשֶׁת, הַלּוֹא-אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלֶחַ רֶכֶב מֵעַל a woman cast an upper millstone upon him from the wall,

החומה ויקמת בתבץ, למה נגשיתם, אל- that he died at Thebez? why went ye so nigh the wall? then
 החומה; ואמרתי-- גם עבדך אוריה shall thou say: Thy servant Uriah the Hittite is dead also.'
 החתי, מת.

14. Shmuel Bet 3:9-10

ט 9 כה-יעשה אלהים לאבנר, וכה יסוף לו: כי, כפאשר נשבע יהוה לדוד--כי-כן, אעשה-לו. **9** God do so to Abner, and more also, if, as the LORD hath sworn to David, I do not even so to him;

י 10 להעביר הממלכה, מבית שאול; ולהקים את-כסא דוד, על-ישראל ועל-יהודה--מדן, ועד-באר שבע. **10** to transfer the kingdom from the house of Saul, and to set up the throne of David over Israel and over Judah, from Dan even to Beer-sheba.'

15. Shmuel Aleph 24:20-22

כ 20 ועתה הנה ידעתי, כי מלך תמלוך; וקמה, בידיך, ממלכת, ישראל. **20** And now, behold, I know that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in thy hand.

כא 21 ועתה, השבעה לי ביהוה, אם- תכרית את-זרעי, אחרי; ואם-תשמיד את-שמי, מבית אבי. **21** Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me, and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.'

כב 22 וישבע דוד, לשאול; וילך שאול, אל-ביתו, ודוד ואנשיו, עלו על-המצודה. {ס} **22** And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold. {S}

D. Rule of Kings or Generals?

יב 12 ויצא אבנר בן-נר, ועבדי איש-בשת בן-שאול, ממהננים, גבעונה. **12** And Abner the son of Ner, and the servants of Ish-bosheth the son of Saul, went out from Mahanaim to Gibeon.

יג 13 ויואב בן-צרויה ועבדי דוד, יצאו, ויפגשום על-ברכת גבעון, יחדו; וישבו אלה על-הברכה, מזה, ואלה על-הברכה, מזה. **13** And Joab the son of Zeruiah, and the servants of David, went out; and they met together by the pool of Gibeon, and sat down, the one on the one side of the pool, and the other on the other side of the pool.

יד 14 ויאמר אבנר, אל-יואב, יקומו נא הנערים, וישחקו לפנינו; ויאמר יואב, יקמו. **14** And Abner said to Joab: 'Let the young men, I pray thee, arise and play before us.' And Joab said: 'Let them arise.'

טו 15 ויקמו, ויעברו במספר--שנים עשר לבנימן, ולאיש בשת בן-שאול, ושנים עשר, מעבדי דוד. **15** Then they arose and passed over by number: twelve for Benjamin, and for Ish-bosheth the son of Saul, and twelve of the servants of David.

טז 16 ויחזקו איש בראש רעהו, וחרבו בצד רעהו, ויפלו, יחדו; ויקרא למקום ההוא, חלקת הצרים אשר בגבעון. **16** And they caught every one his fellow by the head, and thrust his sword in his fellow's side; so they fell down together; wherefore that place was called Helkath-hazzurim, which is in Gibeon.

יז 17 ותהי המלחמה קשה עד-מאד, ביום ההוא; וינגף אבנר ואנשי ישראל, לפני עבדי דוד. **17** And the battle was very sore that day; and Abner was beaten, and the men of Israel, before the servants of David.

16. Radak

וישחקו – דרך שחוק יתגרו אלה עם אלה בחרבותיהם ונראה מי ידע מדרכי המלחמה יותר ודרשו רז"ל ולפי שעשה עם דם הנערים שחוק נענש ונפל בחרב.

<p>יח ויהיו-שם, שלשה בני צרויה--יואב ואבישי, ועשהאל; ועשהאל קל ברגליו, כאחד הצבים אשר בשדה.</p>	<p>18 And the three sons of Zeruah were there, Joab, and Abishai, and Asahel; and Asahel was as light of foot as one of the roes that are in the field.</p>
<p>יט וירדף עשהאל, אחרי אבנר; ולא-נטה ללכת, על-הימין ועל-השמאל, מאחרי, אבנר.</p>	<p>19 And Asahel pursued after Abner; and in going he turned not to the right hand nor to the left from following Abner.</p>
<p>כ ויפן אבנר, אחרי, ויאמר, האתה זה עשהאל; ויאמר, אנכי.</p>	<p>20 Then Abner looked behind him, and said: 'Is it thou, Asahel?' And he answered: 'It is I.'</p>
<p>כא ויאמר לו אבנר, נטה לך על-ימיןך או על-שמאלך, ויחזו לך אחד מהנערים, וקח-לך את-חלצתו; ולא-אבה עשהאל, לסור מאחרי.</p>	<p>21 And Abner said to him: 'Turn thee aside to thy right hand or to thy left, and lay thee hold on one of the young men, and take thee his armour.' But Asahel would not turn aside from following him.</p>
<p>כב ויסף עוד אבנר, לאמר אל-עשהאל, סור לך, מאחרי: למה אכפה, ארצה, ואיך אשא פני, אל-יואב אחיך.</p>	<p>22 And Abner said again to Asahel: 'Turn thee aside from following me; wherefore should I smite thee to the ground? how then should I hold up my face to Joab thy brother?'</p>
<p>כג וימאן לסור, ויכהו אבנר באחרי החנית אל-החמש ויצא החנית מאחרי, ויפל-שם, וימת תחתו; ויהי כל-הבא אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל, וימת--ויעמדו.</p>	<p>23 Howbeit he refused to turn aside; wherefore Abner with the hinder end of the spear smote him in the groin, that the spear came out behind him; and he fell down there, and died in the same place; and it came to pass, that as many as came to the place where Asahel fell down and died stood still.</p>

17. Malbim

ויכהו **וכדין רודף הכהו כנ"ל**, ולא היה יכול להצילו באחד מאיבריו כי הכהו באחורי החנית שאין מסוכן כל כך כמו אם היה מכהו עם הלהבת, **רק שמצד שהיה מאחרי אבנר ולא ראה, קרה שהכהו אל החומש ושיצא החנית מאחריו כי היה קרוב עד לאבנר, ועל ידי זה ויפל וימת תחתיו ולא פרפר מן המקום ההוא.**

18. Sanhedrin 49a

אתיוה ליואב דייניה. אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר? אמר ליה גואל הדם דעשאל הואי. עשאל רודף הוה! אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו. אמר ליה לא יכיל ליה. א"ל השתא בדופן המישיית כיון ליה דכתיב {שמואל ב ב'כ"ג} "ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש" וא"ר יוחנן בדופן המישיית במקום שמרה וכבד תלויין בו באחד מאיבריו לא יכיל ליה?! אמר ליה ניזיל אבנר...

19. Radak

באחרי החנית – יש חניתו' שראש עץ החנית מחודד ובו ברזל מחודד עשוי לתקעו בארץ כמו שאומר בשאול וחניתו מעוכה בארץ ופעמים מכים בו לאחור שאין פונים אל הרודף להכותו בלהבת החנית אלא מכים באחרי החנית וכן עשה אבנר לא פנה אל עשהאל אלא הכהו באחרי החנית.

Sauroter (Greek)

כד ויִרְדְּפוּ יוֹאָב וְאַבִּישַׁי, אַחֲרֵי אַבְנֵר; וְהַשֶּׁמֶשׁ
בָּאָה--וְהָמָּה בָּאוּ עַד-גִּבְעַת אַמָּה, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי-
גֵיַח דָּרָד מִדְּבַר גִּבְעוֹן. **24** But Joab and Abishai pursued after Abner; and
the sun went down when they were come to the hill
of Ammah, that lieth before Giah by the way of the
wilderness of Gibeon.

כה וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי-בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר, וַיְהִיו
לְאַגְדָּה אֶחָת; וַיַּעֲמְדוּ, עַל רֹאשׁ-גִּבְעָה אֶחָת. **25** And the children of Benjamin gathered
themselves together after Abner, and became one
band, and stood on the top of a hill.

כו וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל-יוֹאָב, וַיֹּאמֶר הֲלִנְצַח תֹּאכַל
חֶרֶב--הַלּוֹא יִדְעָתָהּ, כִּי-מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה;
וְעַד-מָתִי לֹא-תֹאמַר לָעַם, לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחִיהֶם. **26** Then Abner called to Joab, and said: 'Shall the
sword devour for ever? knowest thou not that it will
be bitterness in the end? how long shall it be then,
ere thou bid the people return from following their
brethren?'

כז וַיֹּאמֶר יוֹאָב--חֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לֹא
דִּבַּרְתָּ: כִּי אִזּוּ מֵהַבֹּקֶר נֵעְלָה הָעָם, אִישׁ מֵאַחֲרֵי
אֲחִיו. **27** And Joab said: 'As God liveth, if thou hadst not
spoken, surely then only after the morning the
people had gone away, every one from following
his brother.'

כח וַיִּתְקַע יוֹאָב, בְּשׁוֹפָר, וַיַּעֲמְדוּ כָל-הָעָם, וְלֹא-
יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹא-יִסְפוּ עוֹד, לְהִלָּחֵם. **28** So Joab blew the horn, and all the people stood
still, and pursued after Israel no more, neither
fought they any more.

כט וְאַבְנֵר וְאֲנָשָׁיו, הָלְכוּ בְּעַרְבָּה, כָּל הַלַּיְלָה
הַהוּא; וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן, וַיֵּלְכוּ כָל-הַבְּתָרוֹן,
וַיָּבֹאוּ, מִחֲנַיִם. **29** And Abner and his men went all that night
through the Arabah; and they passed over the
Jordan, and went through all Bithron, and came to
Mahanaim.

ל וַיֹּאבֵב, שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר, וַיִּקְבָּץ, אֶת-כָּל-הָעָם;
וַיִּפְקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד, תְּשֻׁעָה-עָשָׂר אִישׁ--וַעֲשָׂהאֵל.
30 And Joab returned from following Abner; and
when he had gathered all the people together, there
lacked of David's servants nineteen men and
Asahel.

31 But the servants of David had smitten of Benjamin, even of Abner's men--three hundred and threescore men died.

32 And they took up Asahel, and buried him in the sepulchre of his father, which was in Beth-lehem. And Joab and his men went all night, and the day broke upon them at Hebron.

1 Now there was long war between the house of Saul and the house of David; and David waxed stronger and stronger, but the house of Saul waxed weaker and weaker. {S}

20. Yehoshua 10:9-13

9 Joshua therefore came upon them suddenly; for he went up from Gilgal all the night.

10 And the LORD discomfited them before Israel, and slew them with a great slaughter at Gibeon; and they chased them by the way of the ascent of Beth-horon, and smote them to Azekah, and unto Makkedah.

11 And it came to pass, as they fled from before Israel, while they were at the descent of Beth-horon, that the LORD cast down great stones from heaven upon them unto Azekah, and they died; they were more who died with the hailstones than they whom the children of Israel slew with the sword. {S}

12 Then spoke Joshua to the LORD in the day when the LORD delivered up the Amorites before the children of Israel; and he said in the sight of Israel: 'Sun, stand thou still upon Gibeon; and thou, Moon, in the valley of Aijalon.'

13 And the sun stood still, and the moon stayed, until the nation had avenged themselves of their enemies. Is not this written in the book of Jashar? And the sun stayed in the midst of heaven, and hastened not to go down about a whole day.

Return to Pilegesh b'Givah

13 Now therefore deliver up the men, the base fellows that are in Gibeah, that we may put them to death, and put away evil from Israel.' But the children of Benjamin would not hearken to the voice of their brethren the children of Israel.

כג וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְכוּ לְפָנֵי-יְהוָה עַד-הָעֶרֶב, וַיִּשְׁאַלוּ בַיהוָה לֵאמֹר, הַאֲוֹסִיף לְגִשֵׁת לְמַלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימִן אָחִי; וַיֹּאמֶר יְהוָה, עָלוּ אֵלָיו. {פ}

23 And the children of Israel went up and wept before the LORD until even; and they asked of the LORD, saying: 'Shall I again draw nigh to battle against the children of Benjamin my brother?' And the LORD said: 'Go up against him.' {P}

כח וַפִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן עָמַד לְפָנָיו, בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר, הַאֲוֹסִיף עוֹד לְצֵאת לְמַלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימִן אָחִי, אִם-אֶחָדָל; וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ, כִּי מָחָר אֶתְנֶנּוּ בְיָדְךָ.

28 and Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron, stood before it in those days--saying: 'Shall I yet again go out to battle against the children of Benjamin my brother, or shall I cease?' And the LORD said: 'Go up; for tomorrow I will deliver him into thy hand.'

ו וַיִּנְחְמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-בְּנֵימִן אָחִיו; וַיֹּאמְרוּ, נִגְדַע הַיּוֹם שִׁבְט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

6 And the children of Israel repented them for Benjamin their brother, and said: 'There is one tribe cut off from Israel this day.'

כה בַּיָּמִים הָהֵם, אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו, יַעֲשֶׂה. {ש}

25 In those days there was no king in Israel; every man did that which was right in his own eyes. {P}